

Oponentský posudek na koncert a práci Zuzany Pekové

Dne 7. dubna 2018 jsem v Galerii vyslechl bakalářský koncert Zuzany Pekové.

Suity Johanna Sebastiana Bacha jsou prubířským kamenem violoncellisty a Peková obstála v této zkoušce velmi dobře. Na jejím přednesu Preludia a fugy z páté suity c moll je znát, že je poučena z hlediska historické interpretace, ale vydává se v Bachově hudbě vlastní cestou, respektující hudební logiku, intuici i hluboké poznání díla.

Kompozici Roberta Schumanna „Fantasiestücke op.73“ pojala Peková poměrně střízlivě. Ač nezůstala romantickému dílu ve výrazu nic dlužna, mohl být její výkon poněkud smělejší a souhra obou interpretů dokonalejší.

Violoncellovou sonátu Clauda Debussyho hrála Peková s hlubokým vhledem do partitury a snahou o poctivou interpretaci každého detailu, aniž by však rezignovala na vlastní inspirovaný přístup. Krásně tak mohl vyniknout zvukomalebný rozměr díla, jehož pochopení je u této hudby naprosto prvořadým předpokladem, aniž by však interpretka slevila z nároků na srozumitelnost a rytmickou stránku svého projevu. Pokud snad občas nějaká drobnost v akustice sálu mírně zanikla, celkový dojem tím nebyl poškozen. Ocenil jsem i poměrně širokou škálu vibráta, která je s ohledem na drobnou ruku violoncellistky obdivuhodná. Vynikajícím hudebním souzněním podpořil výkon interpretky odb.as. Stanislav Gallin

Velmi jsem ocenil zařazení Tercetta Gideona Kleina do programu. Pavla Mazancová, Jakub Kocna i Zuzana Peková hráli toto dílo s profesionálním nadhledem a hlubokým porozuměním.

Interpretace violoncellového koncertu Dariuse Millhauda je náročná jak po technické stránce, kde je nutno vyhovět nárokům na srozumitelnost a dostat až taneční rytmy, tak po stránce hudební, neboť toto dílo se mnohdy pohybuje na určitém žánrovém rozhraní. Peková velmi dobře dokázala vyvážit široké kantilény i technické a rytmické pasáže a dala vyniknout hudebnímu vtipu a kontrastům Millhaudovy kompozice. Přesto se mi místy její projev zdál poněkud ostýchavý.

Zuzana Peková je violoncellistka, hrající na profesionální úrovni, interpretka, jejíž projev, ač na podium přichází se snad až příliš velkou dávkou skromnosti, působí přesvědčivě, pečlivě se věnuje detailu, cílevědomě sleduje dynamickou linii, je pozorná v intonaci i výslovnosti.

Bakalářská práce „Systém hudebního vzdělávání v Čechách a ve Švýcarsku“ je napsána velmi pečlivě a je na velmi vysoké úrovni jak po stránce jazykové, tak i po stránce samotného sdělení. Autorka se věnuje plně deklarovanému tématu, práce je přehledná, jednotlivé kapitoly jsou logicky řazeny, má dobře zpracovaný poznámkový aparát i seznam použité literatury. Práce je zajímavou komparační sondou, srovnávající vzdělávací systémy obou zemí. Za koncert navrhuji hodnocení A-B, za práci A.

Tomáš Štorel